

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău
Judecător: E. Silivestru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, A. Pahopol

Dosarul nr. 2rac-70/17

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Tomai-Vinex”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Tomai-Vinex” împotriva Societatea cu Răspundere Limitată „Făuritorul” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Tomai-Vinex” și a fost menținută hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 23 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 11 decembrie 2015, SA „Tomai-Vinex” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Făuritorul” privind încasarea sumei de 7 649,29 lei cu titlu de datorie și cheltuielile suportate.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în perioada 26.01.2011 - 25.07.2012 a livrat pîrîtei marfa - vin în sticle, în sumă totală de 15 432,56 lei, potrivit facturilor fiscale și actului de verificare între întreprinderi, iar plata pentru marfa livrată a fost efectuată de către pîrîta parțial în sumă de 12 522,55 lei, dintre care suma de 4 739,28 lei a constituit plata pentru datoriile pe perioadele anterioare.

Invocă reclamanta că pîrîta nu a achitat suma de 7 649,29 lei (15432,56 lei + 4739,28 lei - 12522,55 lei = 7649,29 lei).

Menționează reclamanta că la data de 07 octombrie 2015, a expediat în adresa pîrîtei o pretenție cu solicitarea de a achita datoria acumulată, aceasta fiind recepționată la 08 octombrie 2015, dar aceasta a rămas fără examinare, iar solicitarea de a fi achitată datoria fără satisfacere.

Solicită reclamanta SA „Tomai-Vinex”, încasarea din contul pîrîtei SRL „Făuritorul” a datoriei în sumă de 7 649,29 lei, a taxei de stat în sumă de 135 lei, a sumei de 10,95 lei cheltuieli poștale și 64 lei pentru eliberarea extrasului din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice, iar în total suma de 7 859,24 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 23 mai 2016, a fost

respinsă, ca fiind tardivă, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Tomai-Vinex” împotriva Societatea cu Răspundere Limitată „Făuritorul” privind încasarea datoriei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Tomai-Vinex” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 23 mai 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 ianuarie 2017, în termenul prevăzut de lege, SA „Tomai-Vinex” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate cu încasarea de la SRL „Făuritorul” în folosul SA „Tomai-Vinex” a sumei de 8 301,34 lei cu titlu de compensare a datoriei și a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea pricinii în instanța de apel și instanța de recurs..

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 23 februarie 2017, SRL „Făuritorul” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Tomai-Vinex” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Tomai-Vinex” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Tomai-Vinex” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță